

SEBEREFLEXE III

Karel Funk

- *Toužíme být dobrými duchovními Střelci, kteří zmocňují vykrystalizovanou a logickou myšlenku čistým nesobeckým citem a řídí ji poznáním pravdy a dobra jako šíp vystřelený k cíli.*

- *Budeme dbát, aby šíp naší myšlenky byl proniknut opravdovostí citu a byl nositelem tvůrčích sil života a nikdy se nestal nositelem sil zla, nenávisti, ponížení, prospěchářství apod.*

- *Vynasnažíme se zamezit všem činům podmíněným sobeckými pudy a žádostmi kontrolou inspirací mentálních a emočních vzduchů.*

- *Vyvarujeme se každé nadřazenosti, i té náboženské, a každé přísnosti, kromě té vůči sobě.*

- *Evokujeme svaté duchy Manasu, Moudrosti, a prosíme, aby nás posvětili a osvětili svým Ohněm odvěké božské Moudrosti. Vynasnažíme se vše přijímat s klidem a vyrovnaností duševní rozvahy a duchovní moudrosti - bez bezuzdné bujaré radosti i výčitek vůči světu, osudu, okolnostem...*

- *Sobecké a materialistické myšlení a cítění je inspirací Tyfona, arcidémona zlého astrálního vzduchu, který usmrcuje duchovní Slovo, rodící se z Ohně Lásky. Uvrhuje nás do jakéhosi emočního skafandru.*

- *Uzavíráme svá ústa všem nečistým řečem a vulgárním či smyslným slovům i slovům hněvu, žárlivosti, sebelítosti. Nechť jsou naše ústa posvěcena věčnou čistotou božské Moudrosti Panny Sofie. Podobně, jako se odvěků vysvěcuje prostor chrámů a svatyní, nechť je posvěcen chrám našich úst.*

- *Budeme se snažit, aby naše myšlenky byly čisté a vybroušené jako vzácná váza, logicky průhledné jako dno horského jezera, logicky navazující jako matematické*

řešení i samostatné tvůrčí jako trosečník, který se na ostrově musí sám o sebe postarat.

- Víme, že hněv u dospělého člověka je otráveným šípem, který zraňuje auru adresáta i autora, a klení že je vražednou mentální zbraní.

- Uvědomujeme si zodpovědnost za své myšlenky, city, slova i činy. Nechceme špatnými či chaotickými myšlenkami ovlivňovat a znečišťovat mentální auru země, ani nesprávnými city posilovat zkalení zemské astrální atmosféry. Chápeme plnou odpovědnost za špatné myšlenky a city, kterými lidstvo vyvolává národní i světové zatížení, včetně válek a živelních katastrof.

- Uvědomujeme si, že výstrahy pro duši přicházejí rozličným způsobem. Všem je třeba věnovat pozornost.

- Odříkáme se:

...vzteklosti, pronásledování druhých pro jejich nesouhlasy, vypínání se nad druhé, bezohledného vytýkání jejich chyb, zesměšňování, ironického ponižování, účasti na špatných činech i řečech druhých, domýšlení si prostředků a způsobů, jak se někomu pomstít, úskočnosti, lstivosti;

... převrácení svých mylných tvrzení ve správná, sofistického omlouvání svých chyb; předstírání předností a znalostí...

... nesmiřitelného záští, liščí vychytralosti, vlčí útočnosti, kočičí lísavosti, podvodu;

...prospěchářského lichocení a patolízalství, slizkého rutinního mazlení, zahleděnosti a nekritické pýchy na své potomky;

...kámamanasického rozumářství (i o duchovních věcech), sobeckého myšlení a cítění ledového srdce, zledovatělého pýchou, chamtivostí, závistí, arogancí...;

...využívání slabosti druhých v jakémkoliv směru k osobnímu prospěchu; zneužívání předností svého těla či zevnějšku vůči druhému pohlaví; vysávání druhých svým sobeckým očekáváním nebo přílišného jich zdržování svými zbytečnými řečmi (i to je vysávání energie, tedy životních sil éterického těla); získávání si přízně druhých nadřazeným rozebíráním špatností nepřítomných osob resp. společných "nepřátel"; zneužívání lidí, kteří podléhají naší vůli; překřikování odlišných názorů druhých;

...okázalosti majetkem;

...krmení své duše kulturními odpadky, ať už z četby, televize, internetu či zbytečných kontaktů s některými lidmi;

...ukvapeného oceňování dobra, ať už v jednání druhých, v četbě nebo v duchovních činnostech, když jsme nepronikli plně k jeho povaze a nevíme, zda za zdánlivým dobrem nestojí jen vnější maska, předstírání, nápodoba dobra, kýčovitost nebo domnělý nepodložený mesianismus;

...honby za požitkářskou konzumací duchovních zážitků, krátkozrakého porovnávání tzv. duchovní úrovně lidí v okolí;

...křivého nařčení, zahroceného osobního citění;

...nevděku vůči druhým i osudu...

- V kosmu existuje hvězda, složená ze samých diamantů. Představujme si, jaké duchovní bytosti ji asi vytvořily.

- Pochopme, že netečné postoje, odmítající všechny myšlenky a ideje, které nám objasňují nadsmyslový svět, vedou k nedostatku pochopení pro dary, které duše potřebuje od pomocných hierarchií.

- Nezapomínejme, že Bůh pomáhá tak, jak chce On, ne jak chceme my.

- V přírodě: tiše se zaujmout pozorováním nějaké krásy je cennější, než to podbarvovat přivlastňováním a opěvováním: ó já se mám, tohle si musím uchovat, nějak s tím naložit, opentlit to vznešeným výrazivem, vyfotit, natočit, uplatnit to honem v mailu, zapamatovat si to... To by bylo jen konzumní požitkářské majetnické uchopování krásy, kradení té věci z přírody do své klenotnice.

- Učíme se rozeznat situaci, kdy i rozchod s někým nebo distance mu může pomoci.

- Uvědomujeme si, že leckterá nectnost či nedokonalost se postupnou vědomou prací na sobě může proměňovat, zčistňovat a stávat ctností či schopností. Například i špatně zvládaná sexualita se postupným zušlechťováním stává citivým základem, který je pak "nosičem" vyššího citění. Jako když nejprve roste planý strom a na něj se pak naroubuje ušlechtilé ovoce (to nemá být samozřejmě "ušlechtilým alibi" pro bezuzdné nekontrolované pěstování nízkosti).

- Vynasnažíme se nedbat vlastních bolestí a podřídit osobní život neosobnímu. Vynasnažíme se být dobrými vykonavateli díla Božího na zemi. Současně s tím je aktivizována láska naší duše.

- Tam, kde uvidíme zralost, zájem a touhu, nabídneme osvětlení duchovních zákonitostí, zejména reinkarnace a karmy. Nesmíme se však stát fanatickými lovci dušiček, tedy dealery s vírou či duchovnem a "volebními agitátory" pro Boha. Pokud bychom někoho i "utloukli argumenty" a přesvědčili ho předčasně pro víru či duchovno, pak byl přeskočen přirozený proces zrání a ze získané "ovečky" se stane fanatik, často horší než charakterní ateista.

- Chceme každou bolest změnit v lásku a překonávat své reakce na něčí nepřátelství vědomím svých nedobrot a modlitbou za to, abychom my i oni poznali pravdu.

- Usilujeme o krystalizaci, přehlednost a logickou návaznost myšlení, o moudrost a rozvahu; o laskavost a harmoničnost citění; o čistotu řeči a její dbalou artikulaci...

- Milujeme z lásky k Bohu pro lásku samu. Konáme dobro pro pravdu a spravedlnost. Vyhledáváme krásu pro vnitřní harmonii s nadmyslnem, pro přiblížení se světu Múz. Nechceme nic dělat pro osobní prospěch - tedy ani dobro ani duchovní snahy, ale proto, abychom prospěli svým bližním. Pokud se nám cokoli podaří, poděkujeme ve vsí pokoře za to, že jsme se v té či oné věci mohli snad stát nástrojem k dobru.

- Nebudeme nervózní nebo sklíčení ze svých vad a chyb, protože to by pramenilo jen ze sobeckého chtění stát se lepšími či tzv. duchovními. To brzy vede k "vykašlání" se na poctivé snahy, protože bez čistoty se stanou nepohodlnými. Musíme poctivě přijmout svůj vývojový stupeň, bez přikrášlování, sebeomlouvání, ale i bez malomyslnosti. Naše snaha má být klidná, stejnoměrná, harmonická, ale i vytrvalá, podporovaná nadějí.

- Odevzdáváme se - při veškerých aktivitách - do Vůle Boží a vynasnažíme se pochopit moudré řízení Prozřetelnosti i vlastní životní úkol, pro který jsme se provtělili do určité doby, okolí, mezi určité lidi.

- Pokud se nám splní nějaké přání, neholedbejme se opojně, že nás má "pánbu rád", protože mnohé přání, i to splněné, se nám časem projeví jako pošetilost, mnohý úspěch jako prohra, mnohý prospěch jako škoda. Mnohdy to, co zálibně označujeme za splnění přání, je jen zkouška naší bdělosti či charakteru.

- Vyvarujme se poukazování na "boží mlýny", pokud postihne něco nepříjemného toho, koho právě nemáme v lásce. Nemáme právo se pasovat na boží mluvčí, byla by to nejvyšší drzost vůči Pánu. Za Boží mlýny můžeme považovat pouze to, co postihne nás samé.

- Chceme pomáhat podle možností druhým, zejména však svým příkladem a získáváním dalších hodnot.

- Chceme vyloučit ze svého cítění vše, co odporuje Kristově Lásce a Moudrosti Ducha svatého, žít nenáročně a nesobecky.

- Víme, že to vše regeneruje naše tělo astrální, éterické, naše já a v důsledku i tělo fyzické. Otevírá nás to obrodným duchovním proudům, kterými můžeme oblažovat své okolí a stávat se harmonickou složkou světové evoluce.

- Prosíme Krista, aby posvětil naše srdce, abychom dovedli neosobně myslet, cítit, mluvit a žít.

- Necht' v Duchu svatém myslíme, v Kristu milujeme a s oddaností Bohu Otci jednáme a tvoříme.

- Za všechny dary v podobě nového poznání a svobody z něho plynoucí, ale i za bolesti, starosti a utrpení děkujeme Prozřetelnosti, neboť víme, že to vše je škola k naší trpělivosti, sebepoznání, krystalizaci.